

Ogersko. Hvala večnemu Bogu! Tako se glasi po našem cesarstvu, odkar so pred tednom v gosposki zbornici zavrgli postavo o civilnem zakonu. Ministerski predsednik, dr. Weckerle, bi zdaj moral odstopiti, ali ima trdo bučo. Še enkrat bode to postavo predložil zbornici poslancev in gosposki zbornici; ali trdno upamo, da bode nesrečni dr. Weckerle tudi drugo pot dobil zasluženno brco, da bode enkrat za vselej kopita pobral. — Varuh krone in predsednik gosposke zbornice, baron Nikolaj Vaj, je 14. t. m. umrl.

Vunanje države.

Rim. Papež so izdelali zopet prekrasno okrožnico učenemu svetu, v katerem pismu razpravljajo, kako potrebno je, da se natoroznanstvo in vera podpirata.

Italijansko. Pri vojaštvu so pri državnem proračunu nekoliko hoteli prištediti, toda mir zahteva, da je vojna močna in z vsem preskrbljena, in torej so poslanci morali potrditi proračun za vojaštvo. Da le imajo Italijani dovolj pušek, topov in streliva, kaj jim treba hruha ali polente, tako si misli Crispi s svojimi prijatelji.

Francosko. V večih mestih so proslavljali slavno devico orleansko, Ivano d' Ark. Vse svečanosti so vodili duhovniki, in to framasonom nikakor ni ljubo, ker se ne govori samo o njeni narodnosti, temveč v prvi vrsti o njeni vernosti in božjem poslanstvu.

Angleško. Zbornica poslancev je potrdila državni proračun, dasi so nekateri poprej mislili, da Rosebery ne bode dobil za to večine. — Raznesla se je vest, da se ljudstva v Indiji hočejo zoper Angleže spuntati, ali vest se ni vresničila, dasi Indijci niso posebno zadovoljni s svojimi angleškimi gospodi.

Nemško. Bivši poslanik pri papežu, Schlözer, je umrl. Ta mož je veliko pripomogel, da se je nemški cesar sporazumel s sv. očetom. — Poljski poslanci so svojim podpiranjem vlade vendar nekaj dosegli, namreč da se poljščina nekoliko podučuje v ljudskih šolah in da poljski vojaški novinci ostanejo v domačih okrajih. — Katoliškega shoda v Hessenu se je udeležilo ono nedeljo nad 10 tisoč vnetih nemških katoličanov.

Rusko. Židov so dovolj siti več ali manj povsod, zlasti v tem cesarstvu. Na velikonočni ponedeljek so v Jekaterinoslavu prebivalci razbili neko židovsko gostilno in več židovskih prodajalnic. Vojaštvo je napravilo mir. Židovski listi sedaj vzdihujejo o preganjanju židov. Mislimo, da noben pameten človek ne sovraži judov zaradi vere, temveč njihove sleparije.

Srbsko. Srbski radikali bi radi sklicali shode, kateri bi se izjavili proti ukazu, s katerim je kralj Aleksander povrnil očetu in materi kraljevske pravice; ali ministerski predsednik, Nikolajevič, je vse take shode strogo prepovedal.

Turško. Dasi je grški patrijarh v Carigradu ugovarjal, vendar je že posvetil bolgarski eksarh dva škola, ki v kratkem pojmeta v Macedonijo. To je za Bolgare velikega pomena. Kdor se pridruži bolgarski narodni cerkvi, on se prišteva Bolgarjem. Ako ima otroke, mora jih pošiljati v bolgarske šole; in to je glavni uzrok, da so Srbi na to pridobitev toliko jezni.

Amerika. V severnih državah se štrajki še vedno množijo. Samo premogokopov je 150 tisoč, ki nečajo več delati. Na železnici Great Northern štrajkajo železničarji, da vlaki ne morejo naprej. — V Južni Ameriki, v republiki Venezueli, je strašanski potres razrušil več mest. Okoli 10 tisoč ljudi je ubitih.

Za poduk in kratek čas.

Pojasnilo h „Kaj mi nemščina koristi?“

Piše Fr. K—č iz Stavešine.

Dobro slišim, da se mi očita, da v svojem spisu: »Kaj mi nemščina koristi?« v 15. številki »Slov. Gosp.« kažem sovrašтво do nemške besede. Gospodje nasprotniki, to ni res! Kar sem tam pisal, to so le dogodki iz mojega gospodarstva, s katerimi sem hotel dokazati, da se more tudi brez nemškega jezika izhajati. Ako to ni res, zakaj mi ne dokažete? Samo ogovarjati, to ni moško.

Vi kričite, da človek brez nemškega jezika ne more daleč po svetu priti in se mu slabo godi. Zakaj sami sebe smešite in med nevedneže stavite? Da bi brez nemškega jezika nikamor ne mogel, to ni res. Sploh pa nam ni treba v tujino siliti, saj je zadosti slovenske zemlje, in kdor je priden, ne bode stradal kruha, ne bode mu manjkalo potrebnega oblačila; za lenuha pa nikjer dobro ni. Zakaj gre v veliko vodo tak, ki plavati ne zna? Če se mu v vodi slabo godi, koga bo tožil, in ako konec vzame, kdo mu bo kriv? Naj po suhi zemlji hodi, pa bo brez težave živel! Temu podobni so tisti, ki na Nemško potujejo. Malo jih je še prišlo bogatih na svoj dom, ali dosti so jih že prignali na občinske stroške zastradane in razcapane nazaj.

Če hočeš po svetu, moraš znati nekaj več jezikov, in ne samo nemškega, kajti tudi s tem se slabo izhaja. Dne 22. aprila, v nedeljo, šel sem po dokončanem svetem opravilu iz farne cerkve domov; ker žene ni bilo z menoj, šel sem popolnoma sam. Dobro uro oddaljen od farne cerkve, med orehovsko in očeslavsko občino, srečam nemškega popotnika. Ni bil zmožen slovenskega jezika, kajti v nemških šolah se nikdo ne uči slovenski, kakor pri nas nemški, zategadelj me je vprašal, znam-li kaj nemški? Rahlo mu prikramam, da. Kaj bi drugače govoril, kakor je bilo. Solze so se mu utrnile, kajti prejšnji dan je bil dež, na noč je bilo jasno, in zjutraj bila je zemlja silno hladna, bil je pa ta revež skoro popolnoma bos. Roke je proti meni vzdignil in me prosil, naj ga ženem »ins Gebirge«, to je na brege, da naj mu poiščem črevljarja, naj za-nj govorim, da mu proda kako staro obutev, ker si sam ne ve kam pomagati. Ne bom dalje razlagal, kje sva obutev dobila, in kako mi je bil hvaležen, rajši še Vam pokažem drug dogodek.

Ravno je obletnica, kar so romali naši duhovniki in z njimi tudi nekaj kmečkih ljudi k svetemu očetu v večni Rim. Med njimi je bil tudi moj bratranec, ki nam je potlej razlagal, v kaki zadregi so bili zaradi jezika, kajti nemški jih v Rimu nihče ni hotel razumeti. Zastonj se je trudil njegov tovariš in vprašal vsakega po nemškem, kje bi se dobilo prenočišče. Vsak je nanznanjal, da ne razume, in le neki duhovnik so jim z latinskimi jeziki dobili prenočišča na pozno noč. Vidite tedaj, da se Vam spet dokazal, da se tudi z nemškim jezikom slabo po svetu hodi.

Nekateri še tudi trdijo, da je treba pri vojakih nemškega jezika. Tega ne bom obsirno razlagal, ker vidim, da mi v svetilnici olja manjka in tudi v »kandli« ga ni; toliko pa vendar povem, da se more v vsaki občini po Slovenskem dokazati, da marsikateri mladenič, ki gre k vojacom, pa razume malo ali celo nič nemški, pride kot kaprol, pa tudi več, od regimenta nazaj, med tem ko se večkrat študentom ali komijem, ki torej nemški znajo, zaradi slabega obnašanja zvezde porežejo, ali pa celo prostaki ostanejo. Torej je razvidno, da lepa izreja, dobro srce in obnašanje več velja, kot nemški jezik. S poštenjem in pridnostjo se najbolje po svetu hodi in najdalje pride.

Če so že pa nekateri stariši ali njih otroci tako željni nemškega jezika, hočem Vam o prvi priložnosti razložiti pot ali navod, po katerem bi se naj učili drugega deželnega jezika. Za danes pa »srečno«, Slovenci in naši nasprotniki!

Smešnica. Tonček iz šole domov prišedši odloži torbo, teče k očetu ter vpraša: »Oče, kakšno slamo pa imate vi v glavi? Meni so danes gospod učitelj rekli, da imam ajdišico«.

Razne stvari.

(Birna.) Milostlj. knezoškof so na binkoštno nedeljo v prestolnici birmali 470, na binkoštni ponedeljek pri Sv. Martinu pod Vurmborgom 206 in na binkoštni torek pri Sv. Petru niže Maribora 246 otrok.

(Odlikovanje.) Avgust Urbas, deželnega nad-sodišča svetovalec v Gradcu, in dr. Adalbert Gertscher, predsednik okrožnega sodišča v Celju, sta odlikovana od svetlega cesarja z redom železne krone tretje vrste.

(Kat. podporno društvo v Celju) ima prihodnjo nedeljo, dne 20. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni »Pri belem volu« (Hôtel Koscher) svoj letni občni zbor s tombolo. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Slov. bralno društvo v Sevnici), ki je v jeseni imenovalo milostivega knezoškofa Mihaela in dijakovskega prevzvišenega škofa Strossmayerja svojima častnima članoma in jima poslalo častni diplomi, dobilo je nedavno od obeh zahvalni pismi.

(Blagoslovljenje križa.) Na binkoštni ponedeljek blagoslovil se je križ pri narodnem županu okolice Konjske, g. Ivanu Šepiču v Skalicih. Slovesnost bila je prav ganljiva. Zbralo se je obilo ljudstva in duhovnikov iz treh škofij, dijakovske, zagrebske in lavantinske. Križ je blagoslovil vlč. g. nadžupnik, Jernej Voh, in govoril jako primeren govor.

(Na vinorejski soli) v Mariboru se bode od 31. maja do 2. junija podučevalo o cepljenju zelenih trt. Ubogi udeleženci lahko dobijo podporo od dežele.

(Umrl) je 15. t. m. v Jarenini gospod Karol Udl, izvrsten vzgojitelj, narodnjak, glasbenik in vpokojeni nadučitelj, v 77. letu svoje dobe. Svetila mu večna luč!

(Učiteljske spremembe.) Službi menjata gospodični učiteljici, Angela Šubert na Planini in Julijana Pressl v Reichenburgu. G. Vincenc Kotzmuth, nadučitelj na Hajdinju stopi v pokoj.

(Vinogradnike) opominjamo, naj nikar letos ne pozabijo vinogradov škropiti. Škropi se navadno trikrat. Da je škropljenje koristno in potrebno, o tem je že gotovo vsakdo prepričan.

(Časniški kolek.) Kmalu pride v državnem zboru na vrsto razgovor o tiskovni postavi. Naj bi se vsaj pri takih časnikih, ki enkrat na teden izhajajo in so namenjeni kmetom in obrtnikom, odpravil kolek. To je pač malo hudo, če n. pr. pri našem listu vsak naročnik mora plačati na leto 52 kr. dače! Slov. poslanci, prosimo, govorite o tem!

(Na otroke treba vedno paziti.) Na Brdih, poljsanske župnije na Kranjskem, igral se je neki mali otrok z zrnom fižola; spravi ga v usta in po neprevidnosti mu uide v sapnik. Peljali so ga zdravniku v Ljubljano, ali med potjo od Loke do Ljubljane je umrl.

(Angelj varuh.) Pretekli teden se je vračala v Barkovlju na Kranjskem Marija Pertot z dveletnim sinčkom v naročju s polja domov. Morala je iti preko ozke brvi, postavljene nad nekaj metrov globokim prepadom. Na sredi ji spodrkne in pade. Vso krvavo jo najdejo

ljudje, otrok pa je sedel nepoškodovan poleg nje, kakor bi se ne bilo ničesar zgodilo. Mati je malo časa potem umrla.

(Domovinska postava.) Upravni odsek državnega zbora je v zmislu predlogov poslancev Robič, Pačak, Kaiser in Roser gledé premembe domovinske pravice sklenil, predlagati zbornici resolucijo, s katero se vlada pozivlje, naj čim prej izdela primeren postavni načrt. Da se domovinska postava predružači, zato je res že skrajni čas.

(Zlato poroko) sta oni teden v Laporju slovesno praznovala oče in mati gospoda Mihaela Papeža, policijskega komisarja v Gradcu.

(Slovenjebistriška podružnica) sv. Cirila in Metoda bode praznovala v nedeljo, dne 27. maja, popoldne ob 4. uri svoje letno zborovanje v prostorih gosp. Petra Novaka. Po običajnem vspredu bode prosta zabava s petjem in govori. Vse častite ude in drage goste uljudno vabi Odbor.

(Mlada samomorivca.) Na Dunaju sta na binkoštno soboto v vodo skočila in utonila neka 13-letna deklica in njen 9-letni bratec. Kaj k temu porečejo oni, ki prav te dni toliko hvalisajo sedanjo šolsko postavlo o njeni petindvajsetletnici?!

(Živo pokopali) so v Cresco v Ameriki 15-letno deklico, hčer ondi bivajočega Čeha. Ko so jo odkopali, videli so strašen prizor. Steklo na rakvi (trugi) je bilo zdrobljeno na tisoč koscev. Dekličini roki sta bili celo obrezani in okrvavljeni. Lase na glavi bi lahko presteli; s smrtjo boreča populila si je reva skoro vse lase. Njeno obličje je bilo k zemlji obrnjeno in truplo celo skrčeno. Amerikanska, torej malo verjetna novica.

(V Negovo) poslani Vračkove knjižure so žalosten konec storile v ognju. Ščavniški g. predstojnik pa mu jih je nazaj poslal z opominom, naj si jih na glavo priveže, da mu njegovo neumnost izcelijo.

(Ponesrečil) je zadnji petek v delavnici južne železnice v Mariboru 18-letni kovinski delavec, Josip Gorjup. Od stroja je priletel vanj kos železa in ga hudo ranil na nogah; prenesli so na smrt ranjenega v bolnišnico.

(Utonil) je v občini Krčevina blizu Ptuja prejšnji teden v nekem ribniku 14letni šolar, Franc Novak, pri kopanju. Stariši so zelo žalostni.

(Poboj.) V Litiji na Kranjskem je pred nekaterimi dnevi kmečki sin Sever s kamenjem pobil tovarniškega delavca Skufco, ko je v neki gostilni nastal pretep.

(Toča) je bila v petek, dne 11. maja, v gorski in majšperski župniji in zadnjo nedeljo boja tudi pri Sv. Ilju pri Gradiču. Napravila je precej škode po vinogradih in na poljskih pridelkih. Bog nas je varuj!

(Voznik in konja utonili.) Ko se je zadnji torek hlapec Jurija Kekec-a, kmeta v Novi vesi niže Ptuja, peljal iz Šturmovca, vozil je preveč ob strani Drave. Obrežje se je vdrlo, in Drava, tamkaj zelo globoka, je pogoltnila hlapca in oba konja z vozom vred.

(Bivol in vlak.) Binkoštni teden je na Dunaju iz neke klavnice ušel bivol. Bil je sila razdivjan tako, da je bil strah par dnij na oni strani Donave, katero je preplaval. Na binkoštno nedeljo se je blizu Stokerave celo hotel bosti z brzovlakom. Vanj se je zaletel, a prišel je pod kondukterski voz, ki je s tira skočil, a vendar razmesarjeno truplo bivolovo proč porinil. Druge nesreče ni bilo, vlak je imel pol drugo uro zamude.

(Štajarska rž na Ogerskem.) Kako da so zidi prekanjeni, razvidi se iz tega, da na Štajarskem kupujejo lansko rž, ki je jako lepa, in jo spravljajo na Ogersko, od koder jo prodajajo kot ogersko rž. Tako judje oškodujejo naše kmete, kupce pa sleparijo.